

17. søndag, år B

I dag er det søndag og det er Herrens dag. Det tredje av de ti budene minner oss om at vi skal holde Herrens dag hellig. Det er også Kirkens første bud: å delta i messen på søndager og pålagte festdager, og avstå fra arbeid og aktiviteter som blir en fare for disse dagens helliggjørelse. La oss be for alle våre brødre og søstre som er på sommerferie, så at de finner tid og sted for å komme i kontakt med sin himmelske Far.

I dagens første lesning hørte vi om mirakelet som profet Elisja gjort. Vi hørte der en interessant samtale mellom profeten og hans disippel. Elisja sa: «Gi det til folkene, så de får spise.» De hadde bare tyve byggbrød. Det er umulig med dem å gi mat til alle, derfor spurte hans tjener, «Hvordan kan jeg sette dette frem for hundre mann?» «Gi det til folkene, så de får spise,» gjentok han. «For så sier Herren: De skal spise, og det skal bli mat til overs.» Så satte han det frem for dem. De spiste, og det ble mat til overs, som Herren hadde sagt». Dette er en prototyp på det mirakelet Jesus gjorde, da han mettet fem tusen, og vi hørte om det i dagens evangelium.

Det betyr at dette miraklet fra det Gamle og det Nye Testament er det vi kaller et eukaristisk sakrament. Definisjonen av sakramentene i følge av Den katolske kirkes katekisme (1131) er: "virksomme tegn på nåden, innstiftet av Kristus og betrodd Kirken, og som det guddommelige liv blir gitt oss ved. De synlige riter sakramentene feires ved, betegner og utvirker de nådegaver som er særegne for hvert sakrament. De bærer frukt i den som mottar dem, alt etter den holdning og det sinnelag de mottas med."

Gud gir oss mat til vårt legeme og sjel. Hver gang vi ber «Fader Vår», sier vi, «gi oss i dag vårt daglige brød». Men hvor ofte takker vi Gud for hva vi får på bordet? I dag takker vi Jesus for dette vakre sakramentet som er den hellige kommunion. Gjennom dette sakrament gir Ham oss seg selv. Det er mange sjeler som savner Ham i nattverden. Derfor, hvis du er klar til å motta kommunion, bare motta det. Hvis du ønsker skriftemål til å rydde ditt hjerte vent ikke lenge. Det setter tonen til den andre lesning, og det er en kulminasjon av dagens første og tredje lesning.

Den hellige Paulus sier i dag, «jeg formaner dere – jeg, som selv er Kristi fange – til å leve på en måte som svarer til det kall dere har mottatt: et liv i ydmykhet, mildhet og tålmod. Bær over med hverandre i kjærlighet, og streb etter å befeste enheten i Ånden med fredens bånd. Ett legeme og én Ånd, slik som dere jo er kalt til ett og samme håp. Én Herre, én tro, én dåp, én Gud og alles Far, han som troner over alle, virker gjennom alle og er i alle». På grunn av hans kall til å bli apostel, sier den hellige Paulus at han er Kristi fange. Kristus har fanget seg selv i tabernakelet, så at vi kan motta ham. Paulus sier at han er Kristi fange fordi han levde i Kristus og dedikerte sitt liv for Kristus som kalte ham til å bli apostel for hedningene. Når Paulus bruker dette ord at han er Kristi fange, viser han oss hans trofasthet til Kristus. Husk at nattverden er bare til mennesker! Takket være deg som mottar det med rent hjerte, er det stor glede i himmelen. Gud skapte alt slik at du skulle være glad i hele ditt liv, men hva gjør du så at han blir glad i deg? Der hjelper kommunionen deg, hvis du tar det i bønn og med respekt.

Når hellige Paulus sier at han er glad i å være Kristi fange, gjør han det med full overbevisning. Han visste veldig godt hva konsekvensene på dette var, og hva han skulle arve etter sitt liv. Vi tror også på Gud og evig liv, som ham, men noen ganger tar vi det ikke seriøs. La Gud velsigne oss så at vi blir sterke i vår tro som den hellige Paulus. Amen.

P. Anthony Erragudi SVD